ALGEMEENE BEPALINGEN VAN WETGEVING

VOOR INDONESIË.

(*Afgekondigd bij Publicatie van 30 April 1847, S. No. 23.*)

N. A.B. 1, 2 Art. **1.** De bepalingen door den Koning, of, in zijnen naam, door den Gouverneur-Generaal vastgesteld, verkrijgen in Indonesië kracht van wet door hare afkondiging, in den vorm bepaald bij het reglement op het beleid der regering. (ISR. 95.)

4 **2.** De wet verbindt alleen voor het toekomende en heeft geene terugwerkende kracht. (Ov 1., 54v.; Bw. 755, 1993; Sw. 1; Inv. Sw. 28v.; Civ. 2.)

9 **3.** (*Gew. S. 15–299 jo. 642.*) Zoolang de wet niet bepaaldelijk het tegendeel vaststelt, is het burgerlijk en het handelsregt hetzelfde zoowel voor vreemdelingen als voor Nederlandsche onderdanen. (AB. 9; Bw. 83, 945; Rv. 100, 128, 580-10°, 761, 872; Civ. 8, 11.)

4. Onder de benaming van ingezetenen van Indonesië verstaat de wet alle Nederlanders, inwoners zijnde van Indonesië; voorts de landzaten of inboorlingen van de eilanden van den indischen Archipel, voorzoo ver deze tot Indonesië behooren; en eindelijk alle personen, onverschillig van welken landaard, die, met toestemming der regering, hunne woning binnen Indonesië gevestigd hebben. (AB. 5v.; ISR. 160.)

De wijze waarop de toelating om zich in Indonesië te vestigen, ook door Nederlanders wordt verkregen, wordt bij afzonderlijke bepalingen geregeld. (ISR. 160; S. 16–47*.)

5. (*Gew. S. 15–299 jo. 642.*) Vreemdelingen zijn allen die niet zijn Nederlandsche onderdanen. (AB. 4; ISR. 161; Nedsch. *bl. 26*; S. 72–11; 10–296*, *bl. 32.*)

6. (*Gew. S. 07–205 art. 3*, jo. 19–816.*) De ingezetenen van Indonesië zijn onderscheiden in Europeanen, en Inlanders en met deze gelijkgestelde personen. (ISR. 160, 163.) (1)

7. Met Europeanen worden gelijk gesteld: (ISR. 163.)

1° alle Christenen, daaronder begrepen die welke tot de Inlandsche bevolking behooren;

2° alle andere personen van waar ook afkomstig, die niet in de omschrijving vallen van het volgende artikel. (1)

8. Met Inlanders worden gelijkgesteld de Arabieren, Mooren, Chinezen, en alle anderen, die Mahomedanen of Heidenen zijn. (ISR. 163.) (1)

9. *Ingetrokken: S. 15–299 jo. 642.*

10. De Gouverneur-Generaal is bevoegd om, ten aanzien van de Inlandsche Christenen in het algemeen, of van enkele hunner gemeenten, tijdelijk zoodanige uitzonderingen op de bepaling van het voorgaande art. te maken, als hij noodzakelijk zal oordeelen. (ISR. 163; Ov. 3; Bw. 4; T. XIII–328.) (1)

11. Behoudens de gevallen, in welke Inlanders of met deze gelijkgestelde personen zich vrijwillig hebben onderworpen aan de Europesche bepalingen betrekkelijk het burgerlijk en het handelsregt, of waarin zoodanige of andere wettelijke bepalingen op hen zijn toepasselijk verklaard, blijven ten aanzien van die personen van kracht, en worden door den Inlandschen regter toegepast, derzelver godsdienstige wetten, volksinstellingen en gebruiken, voor zoo ver die niet in strijd zijn met algemeen erkende beginselen van billijkheid en regtvaardigheid. (ISR. 131, 163; Ov. 5; AB. 15, 20; S. 1832–29; 61–38 art. 13; 64–142 *jo.* 65–67; 1917–12*; Bb. 2039; T. XIII–328; *cf.* S. 33–49 artt. 2v.* *jo.* 38–2.) (1)

12. (1) Naar die wetten, instellingen en gebruiken wordt ook door den Europeschen regter gevonnist in de zaken der aan zijne regtspraak onderworpen Inlandsche hoofden, en bij de kennisneming in hooger beroep van door Inlandsche regterlijke collegiën in burgerlijke zaken gedane uitspraken.

Overigens wordt door de Europesche regtbanken, gelijk mede door de

(1) AB. 6, 7, 8, 10 zijn te beschouwen als vervallen, thans geldt ISR. 163 jo. 160; eveneens AB. 11 en 12, waarvoor ISR. 131 geldt.

residenten of andere hoogste gezaghebbers, bij de uitoefening hunner N.
regtsmagt in burgerlijke zaken, naar de Europesche wetten regt gedaan; AB.
met dien verstande dat, wanneer Inlanders of daarmede gelijkgestelde
personen, zonder dat zij krachtens bepaalde wettelijke voorschriften, of
ten gevolge van vrijwillige overeenkomst, aan de europesche wetgeving
zijn onderworpen, als verweerders in burgerlijke zaken, voor den Euro-
peschen regter te regt staan, in de gevallen waarin zulks volgens de
wettelijke bepalingen kan of moet plaats hebben, alsdan ook door dien
regter zooveel mogelijk op de hiervoren bedoelde godsdienstige wetten,
volksinstellingen en gebruiken zal worden acht gegeven. (ISR. 131; Ov.
4; S. 1832–29.)

13. *Ingetrokken: S. 17–12*, bl. 174.*

14. *Ingetrokken: S. 20–69*, bl. 179.*

15. Behoudens de uitzonderingen omtrent de Inlanders en daarmee 3
gelijkgestelde personen vastgesteld, geeft gewoonte geen regt, dan alleen
wanneer de wet daarop verwijst. (AB. 11v.; Bw. 395, 615, 642, 655, 665,
686, 691, 741, 745, 766, 769v., 772, 1155, 1211, 1339, 1346v., 1511, 1571,
1578, 1582v., 1585–1587, 1599; K. 60, 644, 754; Rv. 470, enz.)

16. (*Gew. S. 15–299 jo. 642.*) De wettelijke bepalingen betreffende 6
den staat en de bevoegdheid der personen blijven verbindend voor Neder-
landsche onderdanen, wanneer zij zich buiten 's lands bevinden. Evenwel
zijn zij bij vestiging in Nederland of in eene andere Nederlandsche kolonie,
zoolang zij aldaar hunne woonplaats hebben, ten aanzien van het ge-
noemde gedeelte van het burgerlijk recht onderworpen aan de ter plaatse
geldende wet. (Bw. 83; Civ. 3.)

17. Ten opzigte van onroerende goederen geldt de wet van het land 7
of de plaats, alwaar die goederen gelegen zijn. (AB. 18; Civ. 3.)

18. De vorm van elke handeling wordt beoordeeld naar de wetten van 10
het land of de plaats, alwaar die handeling is verrigt. (Bw. 83, 945; K.
517*c*, 533*c*; Civ. 47, 170, 999.)

Bij de toepassing van dit en van het voorgaande art. moet steeds worden
acht gegeven op het verschil, hetwelk de wetgeving daarstelt tusschen
Europeanen en Inlanders.

19. Alle authentieke acten ten overstaan van Europesche openbare
ambtenaren, ten behoeve of ten verzoeke van wien ook verleden, zijn, wat
den vorm betreft, onderworpen aan de wettelijke bepalingen door het
Nederlandsch gezag daargesteld. (Bw. 1868; IR. 165.)

20. De regter moet volgens de wet regtspreken. Behoudens het bepaalde 11
bij art. 11 mag hij in geen geval de innerlijke waarde of billijkheid der
wet beoordeelen. 12

21. Geen regter mag, bij wege van algemeene verordening, dispositie
of reglement, uitspraak doen in zaken, welke aan zijne beslissing zijn onder-
worpen. (Civ. 5.) 13

22. De regter, die weigert regt te spreken, onder voorwendsel van stil-
zwijgen, duisterheid of onvolledigheid der wet, kan uit hoofde van regts-
weigering vervolgd worden. (Rv. 859 v.; Civ. 4.) 13*a*

22 a. (*Ing. S. 18–234.*) De regtsmagt van den regter en de uit-
voerbaarheid van regterlijke vonnissen en van authentieke acten
worden beperkt door de uitzonderingen in het volkenregt erkend.
(RO. 199.) 14

23. Door geene handelingen of overeenkomsten kan aan de wetten, die
op de publieke orde of de goede zeden betrekking hebben, hare kracht ont-
nomen worden. (ISR. 136; Bw. 58, 119, 132, 139–143, 149, 283, 329, 879,
888, 891, 953, 1018, 1043, 1063, 1066, 1120, 1154, 1178, 1254, 1334v.,
1337, 1494, 1635, 1653, 1853, 1947; Rv. 616; Civ. 6.)

24. Lijfeigenschap en pandelingschap worden in Indonesië slechts
in zoo ver geduld, als uitdrukkelijk bepaald is of zal worden in de daarom-
trent bestaande of nader door den Gouverneur-Generaal, onder 's Konings
goedkeuring, in te voeren verordeningen. (ISR. 169, 172; S. 1825–44;
59–46 en 47; Ned. Bw. 2.)

Lijfeigenen kunnen, zoowel in burgerlijke als in strafzaken, getuigenis der waarheid afleggen.

De beperkingen van dien regel, en de verdere bijzondere voorschriften aangaande dit onderwerp, worden bij de wettelijke bepalingen op de burgerlijke regtspleging en op de strafvordering vastgesteld. (Rv. 178; Sv. 145, 147; IR. 274, 276; RBg. 577v.)

De aan de lijfeigenschap en pandelingschap verknochte regten en verpligtingen worden beoordeeld naar de bijzondere daaromtrent bestaande wettelijke bepalingen.

25. De strafbepalingen tegen misdrijven en overtredingen, mitsgaders de verordeningen van policie, zijn verbindende voor allen die zich in Indonesië bevinden. (AB. 32v.; Civ. 3; Bb. 701.)

Bij de toepassing van dit art. zal worden acht gegeven op het verschil, hetwelk de wetgeving daarstelt tusschen Europeanen en Inlanders. (Inv. Sw. 3.)

De laatstgemelde zullen naar de Inlandsche wetten worden gestraft, wanneer het geene misdrijven of overtredingen geldt, ter zake waarvan zij aan de Europeesche strafbepalingen zijn onderworpen. (Inv. Sw. 3.)

26. Niemand mag tot straf vervolgd of daartoe veroordeeld worden, dan op de wijze en in de gevallen bij de wet voorzien. (ISR. 143; AB. 36; Sv. 370; IR. 294; RBg. 661; Sw. 1.)

27. Tot strafvordering zijn alleen geregtigd de ambtenaren welke bij de wettelijke bepalingen daartoe bevoegd zijn verklaard. (Sv. 2; IR. 1v.)

28. Behalve in de gevallen bij de wettelijke bepalingen voorzien, kan de vergoeding van schade door eenig misdrijf veroorzaakt, alleenlijk bij eene afzonderlijke burgerlijke regtsvordering vervolgd worden. (Bw. 1365, 1370v., 1853; Sv. 163, 174-5°, 354; RBg. 593v.)

29. Gedurende den loop van de regtsvervolging tot straf, blijft de regtsvordering tot vergoeding van schade voor den burgerlijken regter geschorst, onverminderd de behoedmiddelen bij de wettelijke bepalingen veroorloofd. (Bw. 1370v., 1918v.; Rv. 165v.; Sv. 354, 409.)

30. Geen regtsvervolging tot straf kan gestuit of geschorst worden door het afzien van de burgerlijke regtsvordering, tenzij in de gevallen bij de wettelijke bepalingen voorzien. (Bw. 268, 1378, 1853; Sw. 280, 284, 332; Sv. 409.)

31—33, 33a, 34. *Deze artt. behooren tot de bepalingen bedoeld in art. 3, eerste lid sub c Inv. Sw. (S. 17—497) en zijn afgeschaft. De in deze artt. geregelde onderwerpen vindt men thans achtereenvolgens in Sw. 77, 78; Sw. 3—9 en Sw. 76.*

35. Niemand mag in hechtenis worden genomen dan op bevel van het daartoe, ingevolge de wettelijke bepalingen op de strafvordering, bevoegd gezag, en op den voet en de wijze bij die bepalingen omschreven. (ISR. 141; AB. 36.)

36. Het bepaalde bij de artt. 26 en 35 maakt geene inbreuk op de bevoegdheid van den Gouverneur-Generaal tot het nemen van zoodanige politieke maatregelen van bedwang en voorzorg, als waartoe hij door den Koning is of zal worden gemagtigd. (ISR. 35v.)

SLOTBEPALINGEN.

37. Wanneer de Gouverneur-Generaal de wijziging of opheffing eener van den Koning uitgegane wettelijke bepaling noodig oordeelt, zal hij daartoe kunnen overgaan, doch niet anders, dan onder 's Konings nadere goedkeuring, behoudens de bijzondere gevallen, waarin de bevoegdheid tot wijziging of opheffing uitdrukkelijk aan den Gouverneur-Generaal is opgedragen. (ISR. 92v.)

De aldus door den Gouverneur-Generaal, onder 's Konings nadere goedkeuring, vastgestelde bepalingen, hebben inmiddels in *Indonesië* kracht van wet, tot dat hare intrekking, op de bij art. 1 omschreven wijze, door afkondiging is openbaar gemaakt. (ISR. 94.)